

Brug af fast Ejendom eller Løsøre,

Ydelse af Ophold, Fortæring eller Forplejning,

Befordring af Personer eller Gods,

Udførelse af Arbejde eller Ydelse af personlig Virksomhed af hvilken som helst Art;

- 2) Fordring paa Restance af stadigt tilbagevendende Afgift, som hviler paa fast Ejendom og uden særlig Vedtagelse gaar over fra Ejer paa Ejer, paa forfalden Rente, paa Restance af Livrente, Overlevelsesrente, Pension, Aftægtsydelse, Underholdsbidrag eller anden lignende Ydelse, der forfalder med bestemte Mellemrum og ikke er at betragte som Afdrag paa en skyldig Hovedstol;
- 3) Fordring, for hvilken ifølge Lovgivningen Udpantning kan finde Sted, saa og Fordring paa Afgift, som er nævnt i andet Led af § 1 Nr. 1 i Lov om Udpantning m. v. af 29de Marts 1873;
- 4) Fordring ifølge Forløfte, indgaaet for nogen i denne Paragraf omhandlet Fordring;
- 5) Fordring, som Forlover eller Medskyldner, der har indfriet Gælden, i denne Anledning har paa Hovedskyldner, Medforlover eller Medskyldner, dog at Paatale, for saa vidt han ved Indfrielsen er indtraadt i en andens Fordring, staar ham aaben mindst i den Tid, som gjaldt for den saaledes indfrieede Fordring;
- 6) Fordring, som uden for Tilfælde af Svig havees paa Tilbagebetaling af, hvad nogen har ydet i vigtig Forudjætning om, at Forpligtelse hertil paalaa ham, eller i Forventning af Modydelse, som er udebleven.

Naar Skyldneren meddeler Gældsbevis — derunder indbefattet Dokumenter, der, uden i deres Form at fremtræde som almindelige Gældsbreve, dog indeholde Erkendelse af en Gældsforpligtelse — for nogen under denne Paragraf faldende Fordring, kommer den i næste Paragraf forestrevne Frist til Anvendelse. Dette gælder saavel for Skyldnerens Vedkommende som, hvor Fordringen er sikret ved Forløfte, for Forloverens, saafremt denne har paataget sig Forløfte i Henhold til Gældsbeviset. Ligeledes gælder den i næste Paragraf forestrevne Frist, naar der for Rente eller lignende Fordring er udstedt Kupon.

§ 4.

I ti Aar forældes alle Fordringer, for hvilke ej anden Frist følger af Bestemmelserne i §§ 2 og 3, herunder Fordringer ifølge Forløfte, for saa vidt de ej falde ind under § 3, Nr. 4. Det samme gælder om de i § 2, Nr. 1, omhandlede Fordringer, naar Banteretten er bortfalden, uden at Fordringen er bleven fyldestgjort.

§ 5.

De i §§ 2—4 omhandlede Frister regnes fra den Tid, da Fordringen er forfalden. Ved de i § 2, Nr. 3, ommeldte Fordringer regnes Fristen fra den Tid, da den første Ydelse forfalder til Betaling, og i det i § 4, 2det Stykke, omhandlede Tilfælde regnes Tiaarsfristen fra Banterettens Bortfalden.

For Fordring paa Arv ifølge tinglæst Skifteestrakt regnes Fristen fra den Dag, da vedkommende Arving fylder 18 Aar eller afgaar ved Døden.

Lyder en Fordring paa Betaling efter forudgaaende Opfjælse fra Fordringshaverens Side, regnes Fristen fra den Dag, til hvilken saadan Opfjælse tidligst kunde have været givet. Ved Beregningen af en Forløstefordrings Forældelsestid kommer det ikke i Betragtning, at den først maatte kunne kræves opfyldt, efter at Fyldestgørelse forges er søgt hos Hovedskyldneren, eller efter forudgaaende Værel til Forloveren.